

متن پرسش

با سلام خدمت استاد گرامی. می خواستم ببینم نظر اهل سنت در مورد امام چیست؟ و چه اعتقادی دارند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بحث آن مفصل است. بعضی از اهل سنت معتقدند هنوز حضرت متولد نشده اند و بعضی معتقدند متولد شده و فرزند حضرت عسگری «علیه السلام» است. اکثراً معتقد به نظر اول اند. به عنوان شاهد بر این که همیشه جهان دارای انسان کامل یا امام زمان است. این روایت که راویان اهل سنت نیز بالاتفاق در جوامع روایی خود ذکر کرده اند، قابل توجه است و تکرار آن در این بحث اولاً: موجب می شود از افقی که این روایات به ما نشان می دهد غافل نمائیم، ثانیاً: دائماً با رویکردی دقیق تر به آن توجه شود. حضرت رسول (ص) فرمودند: «مَنْ مَاتَ وَ لَمْ يَغْرِفْ اِمَامَ زَمَانِهِ مَاتَ مَيِّتَةً جاهِلِيَّةً» «مسند»، احمد حنبل، ج ۴، ص ۹۶- «مجمع الزوائد»، ج ۵، ص ۲۲۴ و ۲۳۵- «صحيح مسلم»، ج ۶، ص ۲۲ (نقل از ترجمه الغدير ج ۲۰ ص ۲۴۲). یعنی، اگر کسی بمیرد و امام زمان خودش را درک نکند به مرگ جاهلیت مرده است. پیام این حدیث این است که تنها با قرآن نمی توان مسلمان بود و به عنوان مسلمان از این دنیا رفت، بلکه باید امام زمان خود را بشناسید، وگرنه به مرگ جاهلیت- که همان بت پرستی باشد- مرده اید و مسلم است شناخت امام زمان (ع) که در این روایت مد نظر دارد، شناختی است که بهره های معرفتی و اخلاقی برای ما دارد و نیز امام زمان (عج) باید مقامی باشد که شناخت آن، شناخت حقیقتی بزرگ به حساب آید، که بحث آن با تفصیل در جای خودش شده است. در این جا فقط به عنوان شاهی بر این که همواره یک انسان کاملی در هستی، هست مطرح کردیم. روایت روشن می کند که در صورت شناختن امام زمان، قرآن و سنت پیامبر (ص) به تنهایی به دردتان نخورده است. در زمان وجود مقدس پیامبر (ص) امام زمان، خود پیغمبرند، زیرا پیامبر خدا (ص) علاوه بر مقام نبوت، مقام امامت را نیز داشته اند، چون آن حضرت فرزند ابراهیم (ع) هستند و در قرآن می فرماید: پس از آن که ابراهیم (ع) را به مقام امامت رساندیم آن حضرت به خداوند عرضه داشت، آیا به ذریه و فرزندان من این امامت می رسد؟! خداوند فرمود: «... لَا يَنْتَظِرُ الْعَهْدِي الظَّالِمِينَ» امامت عهد من است و به فرزندان من می رسد که هیچ گونه ظلمی نداشته باشند، یعنی معصوم باشند. حال که طبق آیه قرآن، پیامبر اسلام (ص) معصوم است و از طرفی ذریه و فرزند حضرت ابراهیم (ع) می باشد، پس در زمان خودشان علاوه بر مقام نبوت، دارای

مقام امامت نیز بودند و امام زمان محسوب می‌شدند. حالا در این روایت آمده است که هرکس بمیرد و امام زمان خود را نشناسد، به مرگ جاهلیت مرده است. پس پیامبر (ص) علاوه بر جنبه نبوت، جنبه دیگری دارند که شناخت آن جنبه نیز ضروری است، همان جنبه‌ای که در سایر ائمه هست، بدون آن‌که آن‌ها پیامبر باشند. از طرفی باز فکر کنید که مقام امام زمان و شناخت آن مقام چقدر مهم است که شناختن آن مقام مساوی با مرگ جاهلیت است، چون اگر مقام او را در هستی نشناسیم، خیلی از چیزها را نشناخته‌ایم، چیزهایی که ما را از روحیه بت‌پرستی نجات می‌دهد. موفق باشید